

- http://twitter.com/nuvol_com
- <https://www.facebook.com/elnuvol>
- <https://www.youtube.com/channel/UC1W7gMVWgAQHNW4vjFJWXDA>
- https://www.instagram.com/nuvol_com/
- <https://www.pinterest.com/nuvolcom/>
- <http://www.nuvol.com/feed/>
- <http://www.vilaweb.cat/>

- [eBooks \(/ebooks\)](#)
[Notícies \(/calandria/noticies/\)](#)
[Crítica \(/calandria/critica/\)](#)
[Entrevistes \(/calandria/entrevistes/\)](#)
[Opinió \(/calandria/opinio/\)](#)
[Vinyetes \(/elwebnegre/\)](#)
[Calendria \(/calandria/\)](#)
- [Punt de llibre \(/punt-de-llibre/\)](#)

Adrià Targa: “Sense el Raval, el poema no existiria”

16.06.2015

Gabriel Ventura <http://www.nuvol.com/autor/gabriel-ventura>. Barcelona <http://www.nuvol.com/lloc/barcelona>.

La Llibreria La Calders acull la presentació del poemari d'Adrià Targa, *Ícar* (Edicions Poncianes). Marc Rovira, poeta i traductor, i Martí Sales, escriptor, traductor i músic acompanyaran Targa en aquest acte, dimecres 17 de juny a les 19h. Gabriel Ventura ha mantingut aquesta conversa amb el poeta.

<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/07/Adrià-Targa.jpg>

Adrià Targa

Ícar, com es comença a gestar i quan?

De sobte, a la primavera del 2013. El lloc: un secret blanc d'Ikea que vaig haver de comprar perquè l'habitació del pis que llavors llogava (a Joaquín Costa, en ple Raval) era molt estreta. En marxar, el vaig revendre a una gent que volien posar-hi una màquina de cosir antiga. Em va costar desprendre-me'n. Crec que el blanc de la taula tenia alguna cosa a veure amb el blanc del MACBA. Llavors, vivint tan a prop

Gabriel Ventura
<http://www.nuvol.com/autor/gabriel-ventura>

<http://www.nuvol.com/autor/gabriel-ventura>

6 articles publicats

- + Altres articles d'aquest autor
- Singularitat. La llum de l'art del futur <http://www.nuvol.com/critica/singularitat-la-llum-de-lart-del-futur/>
 - Poncianes al MNAC <http://www.nuvol.com/noticies/poncianes-al-mnac/>
 - Pensaments foscos, poesia clarivident <http://www.nuvol.com/opinio/pensaments-foscos-poesia-clarivident/>
 - Llançà <http://www.nuvol.com/opinio/llanca-gabriel-ventura/>
 - Abduccions alienígenes <http://www.nuvol.com/opinio/abduccions-alienigenes-un-cas-dexperiencia-estetica-sublim/>

<http://www.ub.edu/cultural/en/seminars/>

+ Llegits

- 1 «La Riera» i els límits de la mentida <http://www.nuvol.com/noticies/la-riera-i-els-limites-de-la-mentida/>
- 2 On és el Departament d'Ensenyament? <http://www.nuvol.com/opinio/on-es-el-departament-densenyament/>
- 3 Arquimbau reneix de les cendres (franquistes) <http://www.nuvol.com/noticies/arquimbau-reneix-de-les-cendres-franquistes/>
- 4 No t'apropis a la Casa Bloc <http://www.nuvol.com/noticies/no-tapropis-a-la-casa-bloc/>
- 5 Discursos prehistòrics <http://www.nuvol.com/vinyetes/discursos-prehistorics/>

de la plaça dels Àngels, hi passava cada dia. I un dia el poema va sorgir, inesperadament, i vaig fer cinc estrofes de cop. La resta es va anar construint a partir d'aquell impuls inicial.

Ícar és un poema d'amor. El narrador, un noi, s'enamora d'un skater a la Plaça dels Àngels, en David. Com creus que s'enfronta a l'amor aquest narrador? Quina visió ens n'ofereix?

Sí, és un poema d'amor, molt ben vist! El mite d'Ícar és una mera excusa. Però això que se n'enamori... Tens raó, en algun moment ho diu, però no te'l creguis: l'autèntic dilema de la veu que ens parla és que no es decideix a estimar. Si fos tan fàcil, el poema s'acabaria a la vuitena estrofa. A partir d'aquí, hi havia dos camins a triar. Com en aquell poema de Frost, eh? Jo també vaig triar el camí menys trepitjat dels dos, però no per esnobisme (i ara!) sinó perquè m'era impossible explicar una simple història d'amor. Abans hi havia moltes qüestions que el protagonista havia de posar en clar. És això: la seva visió de l'amor. Que quina és? Jo només puc dir que la seva visió canvia. Això és la petita, molt petita part de narració, que pot contenir el poema.

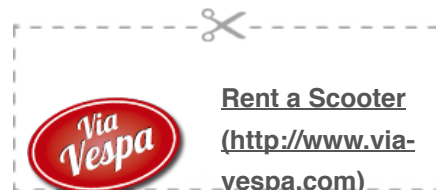
És evident que Ícar entronca amb una tradició de la poesia amorosa molt concreta: l'europea. El poema ve encapçalat amb un vers de W.H. Auden, extret d'un dels seus poemes més famosos, *Musée des Beaux Arts*. També s'hi cita el nom de Baudelaire. Hi distingim la cadència inconfusible, tant pels temes com pel to, de Kavafis. A més, en un dels set poemes inicials que acompanyen Ícar, titulat «Ben poca cosa és un poeta», menciones Gabriel Ferrater. Quin és el plànol d'influències d'Ícar? Com dialoga amb la tradició? Creus que és vigent, encara, aquesta tradició eròtica de la poesia?

M'encanten tots els poetes que cites. I això d'entroncar-me en una tradició, encara sona més bé, tu diràs. Però anem a pams. El poema està ple de citacions, algunes explícites i d'altres amagades. Per què? Doncs perquè la poesia és al centre del mateix poema, molt més que el noi que canalitza les ànsies del protagonista. La seva visió ideal del món (i de l'amor) està conformada per totes aquestes experiències que, en realitat, no li pertanyen. Això el fa estar suspès en una mena de vol fictici. Fins que Ícar, caient, l'obliga a tocar de peus a terra. Per això la veu diu que ell és l'autèntic Ícar, el que cau de debò.

Per altra banda, un altre dels temes importants del llibre és la dificultat de retenir l'experiència amorosa. El sentit de la poesia és convertir-se en una «gerra»?

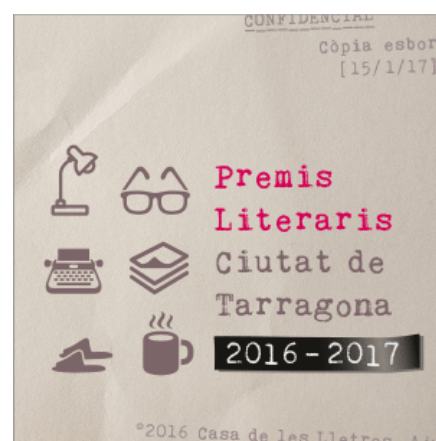
Si aquest és el seu sentit, sóc un pessim terrissaire. Jo només aspiro a retenir els dubtes. Les certeses són fora de la gerra.

- 6 [Tornem-hi, que no ha estat res](http://www.nuvol.com/opinio/tornem-hi-que-no-ha-estat-res/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/tornem-hi-que-no-ha-estat-res/>)
- 7 [Els tripijocs del PP](http://www.nuvol.com/vinyetes/els-tripijocs-del-pp/)
(<http://www.nuvol.com/vinyetes/els-tripijocs-del-pp/>)
- 8 ["No tenim el públic que ens mereixem"](http://www.nuvol.com/noticies/no-tenim-el-public-que-el-cinema-catala-mereix/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/no-tenim-el-public-que-el-cinema-catala-mereix/>)
- 9 [El núvol que ens desbancará](http://www.nuvol.com/opinio/el-nuvol-que-ens-desbancara/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/el-nuvol-que-ens-desbancara/>)
- 10 [El salt de perxa de Rajoy](http://www.nuvol.com/vinyetes/el-salt-de-perxa-de-rajoy/)
(<http://www.nuvol.com/vinyetes/el-salt-de-perxa-de-rajoy/>)

(<http://www.via-vespa.com>)

Barcelona és un vesper.
Vola per Barcelona amb
una Vespa!

(<http://www.tarragona.cat/cultura/lletres/premis-literaris/bases-1>)

El Raval és present des del primer poema del llibre, «Joaquín Costa, 50». Explica'ns una mica la teva relació amb aquest barri de Barcelona i el paper que juga a *Ícar*.

Sense el Raval, el poema no existiria. És el millor barri de Barcelona. Espero que algun dia em cridin els de la *Time Out* per posar-me en un d'aquells cara a cara tan divertits, del tipus Esquerra contra Dreta de l'Eixample. Jo, en aquest cas, triaria l'Esquerra, clarament. Més enllà d'aquestes preferències personals, que no li interessin a ningú, tinc algunes consideracions. Era indispensable crear un ambient en el cap del lector. I pel que fa als detalls, com titular un poema amb un número de carrer, és un truc molt vell. Un truc, o no. En això consisteix la seva gràcia. Fonollosa, per exemple, ho fa deliberadament, d'una manera molt diferent de Blai Bonet, que també utilitza aquest recurs.

Abans comentàvem que *Ícar* ve precedit d'un conjunt inicial de set poemes. Quina funció tenen aquestes composicions dins el llibre? Quin diàleg estableixen amb *Ícar*, el poema més llarg que dóna nom al recull?

Tots són poemes escrits abans o durant el poema. Són els que s'han salvat de la tempesta. I ja veurem quant duren, alguns comencen a morir-se ja. Relació amb l'*Ícar*? La veu que parla és la mateixa que la del poema. Com ella, parla de quadres o s'aferra al lament, potser perquè creu que és l'única solució. Només un poema dels set, l'últim, avança unes conclusions semblants a les del poema llarg, però ho fa per un camí diferent: el motor del canvi es troba aquí en la carcassa del poema; en l'*Ícar*, en canvi, la carcassa es manté intacta, s'ha fet prou resistent per comprendre que la forma ho és tot i, a la vegada, no és res.

Sabies que l'any passat dos dramaturgs de la teva generació, en Nao Albet i en Marcel Borràs, varen estrenar una obra al festival Temporada Alta, *Los esqueiters*, que narrava precisament la trobada entre un grup de filòsofs i uns skaters?

Doncs me la vaig perdre. Llàstima, perquè m'hauria agradat veure com enfoquen el fenomen. Saps si la reposaran?

I ja per acabar, *l'amor che move il sole e l'altre stelle*. Com veu l'amor avui en dia l'Adrià Targa?

Això és la *Divina Comèdia*? Sí, oi?

Etiquetes:

[Adrià Targa \(http://www.nuvol.com/tag/adria-targa/\)](http://www.nuvol.com/tag/adria-targa/) [Ícar \(http://www.nuvol.com/tag/icar/\)](http://www.nuvol.com/tag/icar/)

Subscriu-te a Núvol